

[DEPTACZ *sb m*

N sg deptacz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s. v. łązeka.

Ten, który depcze:

Szereg: »deptacz albo łązeka«: Moáwie bądź (ty) im pochronką przed fłkazcą/ bo vłtał wywyćięgáč/ dokonał fię fłkazcá/ fłkończył fię ktory podeptywał (*marg*) wł: deptáč/ álbo łązéká. (-) z ziemie. *BudBib Is 16/4 (Linde).*

TK